

Okresná prokuratúra Martin
Vajanského nám. 1, 036 80 Martin 1

Číslo: 1 Pv 476/14/5506
EEČ : 2-40-238-2015

Martin, 28.10.2015

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX a spol.**
Trestný čin: Prečin Nátlak podľa § 192 odsek 1 Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Martin

Podľa § 172 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvinenej

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX, Slovensko
väzba: nie

ktorá je trestne stíhaná pre trestný čin:

- Prečin Nátlak podľa § 192 odsek 1 Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov

na tom skutkovom základe, že:

05.09.2014 v presne nezistenom čase v priestoroch predajne KARA v Obchodnom centre TULIP, Ul. Pltníky č. 2, Martin po vykonaní inventúry so zisteným schodkom 8.800,- Eur nútili predavačky predajne XXXXX, nar. XXXXX, trv. bytom XXXXX a XXXXX, nar. XXXXX, trv. bytom XXXXX, podpísať zmenky v sume 1.700,- Eur pre každú zvlášť a následne, keď odmietli tieto zmenky podpísať, tak ich prinútili podpísať rozviazanie pracovného pomeru dohodou zo strany zamestnanca so spoločnosťou KARA Trutnov a. s. OZPZO ku dňu 05.09.2014, čo poškodené XXXXX a XXXXX urobili,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci

Podľa § 172 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvinenej

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX, Slovensko
väzba: nie

ktorá je trestne stíhaná pre trestný čin:

- Prečin Nátlak podľa § 192 odsek 1 Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky XXXXX v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov

na tom skutkovom základe, že:

05.09.2014 v presne nezistenom čase v priestoroch predajne KARA v Obchodnom centre TULIP, Ul. Pltníky č. 2, Martin po vykonaní inventúry so zisteným schodkom 8.800,- Eur nútili predavačky predajne XXXXX, nar. XXXXX, trv. bytom XXXXX a XXXXX, nar. XXXXX, trv. bytom XXXXX podpísať zmenky v sume 1.700,- Eur pre každú zvlášť a následne, keď odmietli tieto zmenky podpísať, tak ich prinútili podpísať rozviazanie pracovného pomeru dohodou zo strany zamestnanca so spoločnosťou KARA Trutnov a. s. OZPZO ku dňu 05.09.2014, čo poškodené XXXXX a XXXXX urobili,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka OO PZ XXXXX, č.k. ČVS. ORP-XXXXX zo dňa 17.09.2014 bolo podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začaté trestné stíhanie vo veci prečinu nátlaku podľa § 192 ods. 1 Tr. zák. . Následne bolo dňa 19.01.2015 uznesením povereného príslušníka OO PZ XXXXX, č.k. ČVS. ORP-XXXXX podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vznesené obvinenie XXXXX a XXXXX pre vyššie uvedený prečin na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia..

Po skončení vyšetrovania bol spisový materiál predložený na tunajšiu prokuratúru spoločne s návrhom na zastavenie trestného stíhania.

V priebehu prípravného konania boli k veci vypočuté obidve obvinené, ako aj svedkyne poškodené – XXXXX a XXXXX. Zároveň boli na zápisnicu o výsluchu svedka vypočutí – XXXXX a XXXXX. Do spisového materiálu boli zadovážené aj pracovné zmluvy, doklady o rozviazaní pracovných pomerov u obidvoch svedkýň poškodených, lekárske správy MUDr. XXXXX ako aj správa z psychiatrickej kliniky XXXXX.

XXXXX využila svoje právo a k veci nevypovedala.

XXXXX k veci uviedla, že sa zo skutku necíti byť vinná a pri udalostiach, ktoré tvoria obsah vzneseného obvinenia si len plnila svoje pracovné povinnosti, vyplývajúce , ako z pracovnej zmluvy, tak aj z pokynu majiteľa spoločnosti pána XXXXX. Mala vedomosť o tom, že chýbali peniaze v tržbe a preto vykonala na

predajni inventúru. Priebeh tejto bol nerušený, pričom bol zistený rozdiel inventúrou 8.881,10 €, čo sa jej nezdalo a preto urobila opakovanú inventúru, avšak tento rozdiel sa potvrdil. Dňa 04.09.2014 spravili tretiu inventúru, kde sa opätovne tento rozdiel potvrdil. Preto celú vec oznámila p. riaditeľovi XXXXX s tým, že on jej uviedol, že pracovníčky musia škodu uhradiť. XXXXX začala kričať, že ona nič uhrádzať nebude, preto toto oznámila telefonicky riaditeľovi, ktorý povedal, aby im bola daná možnosť ukončiť pracovný pomer dohodou. Túto alternatívu p. XXXXX s p. XXXXX prijali s úľavou a podpísali dohodu o skončení pracovného pomeru bez toho, aby si ju bližšie prečítali. Pre obe pracovníčky bolo v tej chvíli rozhodujúce, že nemusia nahradiť manko a ostatné veci neriešili. Dňa 05.09.2014 prišla spolu s XXXXX do predajne KARA s tým, že postupovali v zmysle pokynov p. XXXXX a navrhli pracovníckam, aby nahradili škodu a keďže toto odmietli, ponúkli im alternatívu, ukončenie pracovného pomeru dohodou. Išlo o to, že tieto pracovníčky stratili dôveru, pretože tržba nebola odvádzaná riadne a včas a p. riaditeľ nechcel, aby sa v škodách, ktoré už boli zistené, naďalej pokračovalo. Po príchode do predajne sa začala p. XXXXX rozčuľovať tak, že oni sa jej v podstate báli, preto išli opätovne volať riaditeľovi, ktorý XXXXX že to majú riešiť druhou alternatívou. V ten deň, v nákupnom centre Tulip neboli skoro žiadni ľudia, kričala len p. XXXXX, vykrikovala, že ona nie je žiadna zlodejka a že čo si to dovoľujú takéto veci vôbec riešiť. Z jej strany, ako aj zo strany p. XXXXX, nedošlo k žiadnemu psychickému nátlaku, ponižovaniu ani obviňovaniu. Skôr to bolo opačne, že tento nátlak bol vyvíjaný na ňu a p. XXXXX XXXXX je si vedomá, že by voči p. XXXXX postupovala nefér, alebo dokonca XXXXX ona mala z jej reakcií skutočne strach, pretože p. XXXXX reaguje na situácie veľmi hystericky. Asi dva mesiace dozadu ju telefonicky kontaktovala p. XXXXX, kde sa jej vyhrážala tým, že ju bude medializovať, pozenie pred súd, údajne má syna redaktora v XXXXX ktorý si ju počká s kamerou pred prácou a bude za to všetko pykať. V tom čase mala naozaj strach vyjsť z práce. Táto situácia sa zopakovala ešte aj pred mesiacom do dňa výsluchu, kedy telefón odovzdala p. XXXXX, ktorá si toto všetko vypočula.

Ako poškodená vypovedala XXXXX, ktorá uviedla, že dňa 03.09.2014 prišla do predajne ich nadriadená zo spoločnosti XXXXX s tým, že idú robiť inventúru, kde bolo zistené manko 8.800 €, pričom p. XXXXX obvinila ju aj XXXXX, že sú za toto manko zodpovedné. Vyvíjala na nich psychický nátlak, že majiteľ firmy s nimi zatočí a že ich vyhodí. P. XXXXX ich obvinila z finančného rozdielu na predajni s tým, že oni sú zodpovedné za manko, že im neverí a neustále na ne psychicky útočila. Potom povedala, že 05.09.2014 príde aj p. XXXXX, ktorá spolu aj s p. XXXXX v uvedený deň prišli na predajňu. Obidve vyvíjali na nich psychický nátlak, nútili ich podpísať papiere, ona sa veľmi zle cítila, pozerali na ne ako na zlodejky. Nechceli im veriť, že s tým nemajú nič spoločné. Oni s XXXXX plakali, nechceli to podpísať a nechceli ukončiť pracovný pomer, pretože si neboli vedomé žiadneho porušenia, manko nespôsobili ony a nechceli prísť takýmto spôsobom o prácu. Veď to znamenalo stratu zamestnania a tým aj finančného príjmu. Ona bola vystavená veľkému fyzickému nátlaku psychickému a hlavne psychickému, už viac nevládala a po všetkých vyhrážkach tento papier podpísala. Spôsob, akým s nimi jednali p. XXXXX a pani XXXXX, sa nedá s ničím porovnať. Bolo to vyslovene ponižujúce, aby ich niekto obviňoval z krádeže, ktorej sa nedopustili, aby s nimi zaobchádzali takým spôsobom, ako keby niečo urobili. Pod hrozbou donútenia, pod psychickým tlakom podpísala papier, ktorý by inak nepodpísala. Bola k tomu donútená spôsobom, ktorý bol pre ňu ponižujúci, nehovoriac i o hanbe, ktorú v ten deň zažila. Obidve konateľky

na ne psychicky tlačili dovtedy, pokiaľ nepodľahli.

XXXXX vypovedala zhodne ako svedkyňa pošk. XXXXX. Uviedla, že p. XXXXX sa im vyhrážala, že keď nepodpíšu zmenku, a aj výpoveď, tak s nimi riaditeľ zatočí, urobí im hanbu po celom Tulipe, že s nimi pozametá Tulip. Obidve obvinené vyvíjali na ne psychický nátlak, ponížili ich tým, že za bieleho dňa ich donútili odtiaľ „odcváľať“, nemiestne ich vyhodili a zavreli mrežu. Keby na ňu neboli vyvíjali taký psychický nátlak, tak by rozviazanie pracovného pomeru nikdy nepodpísala. Ona nemala záujem prísť o prácu. Psychický nátlak na ňu doliehal, pretože zamestnávateľ ju obvinil z krádeže, dával jej za vinu manko, ktoré nespôsobila a to aj napriek tomu, že mal doznanie od ďalšej pracovníčky, ktorá je za manko vinná. Keď si uvedomila, čo sa stalo, čo si uvedomila až doma, že čo podpísala, kedy jej to vysvetlil jej syn, tak sa rozhodla, že podá trestné oznámenie, nakoľko podľa nej nie je normálne, keď človeka takto ponížia a psychicky uvedú do takého stavu, že je nútený niečo robiť proti svojej vôli. Na záver uviedla, že v čase vypočúvania je PN, pretože sa nemohla na nič sústrediť, bola úplne dezorientovaná a ako diagnózu má uvedenú adaptačnú poruchu, pričom bola aj na vyšetrení u psychiatra. Na základe týchto všetkých skutočností prišla k zdravotnej ujme, no v súčasnej dobe je už jej stav stabilizovaný, dala sa vypísať od 08.09.2014

Trestný čin je protiprávny čin, ktoré znaky sú uvedené v Trestnom zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Trestný čin je kategóriou trestného práva hmotného vyjadrenou súhrnom zákonných znakov, ktoré ustanovujú a vyjadrujú ktoré konanie je trestným činom. Trestný zákon ustanovuje, že trestným činom je zavinené konanie trestne zodpovednej osoby, ktorého znaky sú obsiahnuté v osobitnej časti v konkrétnej skutkovej podstate. Zákonnými znakmi skutkovej podstaty sú 4 skupiny znakov určujúce subjekt, subjektívnu stránku, objekt a objektívnu stránku. Všetky zákonné znaky sú obsiahnuté v jednotlivých základných skutkových podstatách a niektoré z nich sú aj všeobecne upravené vo všeobecnej časti. Všetky zákonné znaky trestného činu musia byť naplnené súčasne inak nejde o trestný čin, aj keby išlo o protiprávne konanie.

Subjekt predstavuje trestne zodpovedná fyzická osoba, ktorá svojím konaním naplnila ostatné znaky trestného činu. Trestný zákon ju označuje ako páchatel' trestného činu, spolupáchatel' a účastník.

Subjektívna stránka zahŕňa znaky vzťahujúce sa na psychiku páchatel'a ako vnútorný vzťah k jeho konaniu a následku. Najvýznamnejší z nich je zavinenie, ktoré ma formu úmyslu alebo neobanlivosti.

Zavinenie je obligatórnym znakom subjektívnej stránky a je nevyhnutné pre naplnenie akejkolvek skutkovej podstaty trestného činu.

Pri naplnení zákonných znakov skutkovej podstaty vyššie uvedeného prečinu prichádza do úvahy pri posudzovaní subjektívnej stránky, konanie, spáchané formou úmyselného zavinenia.

Podľa § 15 Tr. zák. trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel':

písm. a/ chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

písm. b/ vedel, že svojím konaním môže takéto porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Zavinenie je vybudované na dvoch zložkách a to **vedomostnej a vôľovej**, pričom podľa stupňa naplnenia vôľovej zložky rozlišujeme **úmysel priamy alebo nepriamy**. Vedomostná zložka je v oboch prípadoch rovnaká.

Pri priamom úmysle páchatel' chce spôsobiť porušenie alebo ohrozenie chráneného záujmu. Chcenie sa chápe ako najvyšší prejav vôle.

Pri nepriamom úmysle páchatel' priamo nechcel spôsobom uvedenom v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, súčasne je však uzrozumený s tým, že takéto porušenie alebo ohrozenie nastane.

Pri skúmaní zavinenia páchatel'a nestačí samo zistenie, že páchatel' vedel, že svojím konaním môže spôsobiť porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom, ale treba zisťovať všetky skutočnosti, z ktorých by bolo možné spoľahlivo vyvodiť, že bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom nespôsobí. Posúdeniu primeranosti jeho dôvodov treba pristúpiť z hľadiska skúseností páchatel'a a ostatných okolností prípadu.

Pri skúmaní trestnej zodpovednosti z hľadiska príčinného vzťahu je korektívom zavinenie, ktoré musí pristúpiť k príčinnému vzťahu medzi konaním a následkom. Pokiaľ na pričítanie následku stačí nedbanlivosť, treba, aby páchatel' aspoň podľa okolností a svojich osobných pomerov mal a mohol príčinný vzťah predvídať.

Ak páchatel' koná v tzv., negatívnom skutkovom omyle, t.j. nie je si vedomý niektorej zo skutočností, ktoré sú zákonnými znakmi určitého trestného činu, je vylúčená zložka vedomia, a tým jej zodpovednosť na úmyselný trestný čin, alebo za trestný čin spáchaný z vedomej nedbanlivosti.

Prečinu nátlaku podľa § 192 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto iného núti, aby niečo konal, opomenul, alebo trpel, zneužívajúc jeho hmotnú núdzu alebo naliehavú nemajetkovú potrebu alebo tieseň vyvolanú jeho nepriaznivými osobnými pomermi.

Objektom tohto trestného činu je slobodné rozhodovanie.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti mám za to, že zo strany oboch obvinených absentuje úmysel v ich konaní, čiže subjektívna stránka trestného činu, ktorou je vlastne zavinenie a bez zavinenia niet trestného činu.

Poukazujem na skutočnosť, že obidve obvinené v inkriminovanom období plnili svoje pracovné povinnosti, ktoré im vyplývali z ich pracovnoprávneho vzťahu a vykonávali uvedenú činnosť na základe pokynov p. riaditeľa XXXXX. Vykonávanie tejto činnosti im vyplývalo z ich postavenia ako vedúcej organizačnej zložky a jej zástupkyne a jednou z ich pracovných povinností bolo uplatňovanie oprávnených nárokov spoločnosti voči zamestnancom z dôvodu vyvedenia zodpovednosti za porušovanie povinnosti zamestnancov pri ochrane majetku spoločnosti pred poškodením, stratou a zneužitím. Nemožno hovoriť o trestnom čine, ak veriteľ donúti dlžníka zaplatiť. V prípade, že by tieto povinnosti nespĺnili, hoci im to bolo aj telefonicky uložené ich nadriadeným, došlo by z ich strany k porušeniu povinností zo strany zamestnanca.

Uvedené konanie nemožno hodnotiť ako konanie, ktoré by bolo v rozpore s Trestným zákonom, pretože toto je potrebné ponímať ako konanie smerujúce k uplatneniu oprávnených nárokov spoločnosti voči, v konkrétnom prípade, zamestnankyniam z dôvodu zistenia manka v predajni KARA.

V zmysle § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. por. prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

S poukazom na všetky tieto skutočnosti mám za to, že predmetný skutok oboch obvinených nie je trestným činom, a nie je dôvod na postúpenie veci a preto som rozhodla tak, že som trestné stíhanie obvinenej zastavila.

Týmto rozhodnutím nie sú dotknuté nároky poškodených na náhradu škody v občianskom súdnom konaní.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať u prokurátora okresnej prokuratúry do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Soňa Repáňová
prokurátorka